

śł. L. Ebele

F B

1. Na - ucz mnie wie - rzyć, na - ucz mi - ło - wać, a - by o -
 2. Ci - chość, po - ko - ra, po - kój i ra - dość, to dusz wy -
 3. Nim po wy - bra - nych przyj - dzie Pan w chwa - le, swo - ją i -

3 F C F

1. żyw - czy tryśł ze mnie zdrój! — Na - ucz mnie wie - rzyć, na - ucz mi -
 2. bra - nych od Pa - na dział — On bę - dzie szu - kał cnót tych u
 3. sto - tę uj - rzeć w nich chce, — a tą i - sto - tą Je - go jest

6 B C F

1. ło - wać, du - sze do Cie - bie wieś tu, Zbaw - co mój! —
 2. cie - bie, gdy cię za - wo - ła, byś licz - bę Mu zdał. —
 3. mi - łość, więc na - pełń, Pa - nie, nią tu ser - ce me! —

9 B F C F B

1-3. Wciąż wia - ra, na - dzie - ja i mi - łość trwa, lecz z nich naj - wię - ksza jest

15 F C F B C

mi - łość Twa. Moc - no więc wie - rzyć i u - fać

20 F B C F

chcę, — że Ty nią sam — na - peł - nisz mnie.